

17. Pozdrowienie ręką * moją Pawła-Christusa niech będzie z wami * wyszystakim. Amen. * Filip. 4.3.

Ten list wiersz do Tymoteusza napisany jest z Aten.

List Ś. Pawła Apostoła do Tymoteusza, pierwszy.

ROZDZIAŁ I.

I. Wzór prawdziwego pastora pokazuje, gdyż naj-...
III. co do niektórych wiarz prowadził 9-11. M. a zedy go-
sobie kto kęce nie wazyt, napomnia 12-20.

Paweł, Apostoł Jezusa Chrystusa pód-
dług rozrządzenia Boga, zbawiciela na-
szego, i Pana Jezusa Chrystusa, który
jest * nadzieja nasza, * Kol. 1.27.

2. Tymoteuszowi, własnému * syno-
wi w wierze, niech będzie łaska, miło-
sierdzia, pokój i od Boga, Ojca nasze-
go, i Chrystusa Jezusa, Pana naszego. * Dac. 1.1. + Gal. 1.3.

3. Jakom cto prosik, abys zostal w E-
fezie, gdyz smadł do Macedonii, patrz-
ze, abys rozkazal niektórym, zeby ma-
czej nie uczyli.

II. 4. I nie bawili się baśniami i wy-
wodami * nieskończonemu rodzajowi, które
więcej sporów i przynoszą, niż zbudow-
wania Bożego, które w wierze zakazy. * 1 Tym. 3.7. r. 6.4. 1 Tym. 6.4.

III. 5. Lecz koniee przykazania jest
miłosc * z czystego serca i z sumienia
dobrego i z wiary nieobłudnej. * Rzym. 13.10.

6. Czego niektórzy jako celu * uchy-
biwszy, obrócili się ku próżności. * 1 Tym. 6.4.30.

7. Chcąc być naucezycielami zakonit,
nie rozumieją ani tego, co mówią, ani
co za pewno twierdzą.

8. A wierz, że dobry jest * zakon,
jezliby go kto przystojnie używał * 1 Tym. 7.12.

9. Wiedząc to, że sprawiedliwemu nie
jest zakon postawiony, ale niespra-
wiedliwym i niepoddanym, niepodobnym
i grzesznikom, zlosliwym i nieczystym,
ojcomordercom i matkomordercom, me-
zobójcom,

10. Wszetecznikom, samcołożnikom,
ludokradcom, łamcom, krzywoprzysię-
com, i jezi co innego jest przeciwnego
zdrowej nauce,
11. Według chwalebnej Ewangielii
błogosławionego * Boga, która mi jest
zwierzchna. * 1 Tym. 5.15.

sposnego zysku chciwy, ale słusność
miłujący, nie swarliwy, nie łakomy;
4. Któryby dom swój dobrze rzadził,
któryby działki miał w postuszeństwie
ze wszelaka uczciwością;

5. (Bo jezliby kto nie umiał swego
własnego domu * rzadzić, jakóż pieczę
będzie miał o kościele Bozym?)
6. Nie nowotny, aby będąc padły,
nie wpadł w sad potwarzy.

7. Musi też mieć świadectwo dobre
od obcych, aby nie wpadł w hańbę i
w sidło potwarzy.

II. 8. Dyakonowie * także mają być
poważni, nie dwóistego słowa, nie pija-
nicy wielu wina, nie chciwi sprosnego
zysku, * Dac. 5.3. 1 Pt. 1.7.

9. Mający tajemnicę wiary * w czy-
stém sumieniu. * 1 Tym. 1.19.

10. A ci też niech będą pierwój do-
świadczeni, zatem niech służą, jezli są
bez nagany;

11. Zony także niech mają poważne,
nie potwarliwe, trzeźwe, wierne we
wszystkiem.

12. Dyakonowie niech będą mężami
jednej żony, którzyby działki dobrze
rzadzili i własne domy.

13. Albowiem którzyby dobrze słu-
żyli, stopień sobie dobry zjedną i
wielkie bezpieczeństwo w wierze, która
jest w Chrystusie Jezusie.

14. Tęc tobie piszę, mając nadzieję,
że w rychle przyjdę do ciebie;

III. 15. A jezlibym omieszkał, abys
wiedział, jako się masz w domu Bo-
żym sprawować, który jest koscelem
Boga żywego, filarem i utwierdzeniem
prawdy.

IV. 16. A zaprawdę wielka jest ta-
jemnica pobożności, że Bóg objawiony
jest w cieie, usprawiedliwiony jest w du-
chu, widziany jest od Aniołów, kazany
jest poganom, uwierzono mu na świecie,
wzięty jest w górę do chwały.

ROZDZIAŁ IV.

I. Tęczywe nanki o małżeństwo i o białowenia
w pokrzmach 1-7. II. złącza pobożność 8-12. III. i usta-
wienie Eżma świętego czytano 13-16.

A Duch jawnie mówi, iż w osta-
czne * czasy odstana i niektórzy od
wiary, stuchając duchów zwodzących i
nauk djabelskich,
2. W obłudze kłamstwo mówiących i
piątnowane mających sumienie swoje,

ROZDZIAŁ III.

I. Biskup 1-7. II. dyakonowie chrześcijańskich, żony,
dobre i nie, ich obywatel 8-14. III. Koscelem ich
Boga nazwany 15. IV. Potem o samym Panu Chrystusie
mówi 16.

Wierna jest ta mowa: Jezli kto bi-
skupstwa żada, dobrej pracy żada.
2. Als biskup ma być nienaganiony,
mąż jednej * żony, czuły, trzeźwy po-
ważny, gościnny, ku naucezanu i spo-
sobny;

3. Nie pijanica wina, nie bitny, nie

świecka + próżności i sprzecza- niem około fałszywie nazwanej umie- jętności, *2 Tym. 1.4. + 1 Tym. 1.4. r.47. 2 Tym. 2.16. Ty. 2.9.

Pierwszy list do Tymoteusza napisany jest z Laodyci, która jest głównym miastem Egiptu Pałojasłastji.

List Ś. Pawła Apostoła do Tymoteusza, wtóry.

ROZDZIAŁ I.

1. Napięcie, aby w urzędzie swym stać się trwał 1-11. II. a aby dia tego wierzeli 12. III. albo dia innych odpadańi soba nie trwoży 13. 14. IV. a zale- czenia strzeże tego, czego mu się zwierzo 15. V. Ono- cywa zaleca 16-18.

Paweł, apostoł Jezusa Chrystusa przez wolę Bożą, według obietnicy żywota onego, który jest w Chrystusie Jezusie; 2. Tymoteuszu, miłemu * synowi, niech będzie + łaska, miłosierdzie i po- kój od Boga Ojca, i Chrystusa Jezusa, Pana naszego. *Diac. 16.1. + Gal. 1.3. 1 Tym. 1.2

3. Dziekuję Bogu, któremu * służę z przodków w czystym sumieniu, że cię bez przestanku wspominał + w pros- bach moich, w nocy i we dnie, *Diac. 2.3. r.23. 1. 2 Tym. 1.9. Filip. 3.3. + 1 Tes. 3.10.

4. Żądając cię widzieć, wspominając na twójże imię, abym był radością napę- tany; 5. Przywodząc sobie na pamięć one, która w tobie jest, nieobłudną wiarę, która pierwój mieszkała w babce two- jój Loidzie, i w matce twojój Eunice, a pewniem, że i w tobie mieszka.

6. Dla której przyczynę przypominam ci, abys wznicał dar Boży, który w tobie jest przez włożenie rąk moich. 7. Albowiem nie dał nam Bóg * Du- cha bojaźni, ale mocy i miłości i zdro- wego zmysłu. * Rzym. 8.16.

8. Przetóż nie wstrząś się za świa- dectwo Pana naszego, ani za mię wie- żnia jego, ale cierp zże z Ewangieliją według mocy Bożej. 9. Który nas zbawił i powołał * po- wołaniem świętym, nie + według ucyn- ków naszych, ale według postanowienia swego i łaski, która nam jest dana w Chrystusie Jezusie przed czasy wie- cznymi. * 1 Kor. 1.2. Ebc. 1.4. + Ty. 2.5.

10. A teraz * objawiona jest przez okazanie się zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa, który i śmierć zgładził i ży- wot na jasną wywiodł i niesmiertelność przez Ewangieliję. * Rzym. 16.25. Ebc. 3.2. Kol. 1.3. 1 Piet. 1.30

11. Którój jam jest * postanowiony kaznodzieją i apostołem i nauczycielem pogani. * 1 Tym. 2.7.

12. Dla której też przyczynę te rzeczy cierpię; aleć się nie wstyżę, gdyż wiem, komu uwierzył, i pewniem, iż on mocen jest, tego, czego mi się powierzył, strzedz aż do onego dnia.

13. Zatrzymaj wzór zdrowych słów, któreś odemnie słyżał, w wierze i miłości, która jest w Chrystusie Jezusie. 14. Strzeż * dobrego pokładu przez Duchu Świętego, który w nas mieszka. * 1 Tym. 5.20.

15. Wiesz to, iż mię odstąpił wszyscy, którzy są z Azji, z których jest Fygelus i Hermogenes. 16. Niech da Pan miłosierdzie swoje Onyzyforowemu domowi, iż mię często ochłodził, i za łańcuch moój się nie wstyżał;

17. Ale będąc w Rzymie, bardzo mię pilno szukał, i znalazł. 18. Niech nam Pan da, aby znalazł miłosierdzie u Pana w on dzień; a ty lepsiej wiesz, jako mi wiele usługiwał w Efezie.

ROZDZIAŁ II.

1. Słateczność w rzece chłozojasłastkim zaleca 1. 2. II. bierze przykład od żołnierzy 3-6. III. od or- szaków 7-10. IV. a przynależny przykady mijskie szawaj 11-22. V. a przynależny przykady mijskie szawaj 23-26.

Przetóż ty, synu moój! zmniejsz się w łasce, która jest w Chrystusie Jezusie; 2. A coś słyżał odemnie przed wie- koma świadkami, tegoż się powierz wiernym ludziom, którzyby sposobił byli i inszych nauczać. 3. Przetóż ty cierp zże, jako dobry żołnierz Jezusa Chrystusa.

4. Żaden, który żołnierkę służby, nie wikle się sprawami tego żywota, aby się temu, od którego za żołnierz przyjęty jest, podobał. 5. A choćby się też kto potykał, nie bywa koronowany, jeżeli się przystojnie nie potykał.

tecznym Panu, do wszelakiej dobrej sprawy zgotowanem. 22. Chron się też poządliwości mło- dzieńcy, a nasładoj * sprawiedliwo- ści, wiary, miłości, pokój, i tymi, którzy + wzywają Chrystusa z czystego serca. * 1 Tym. 6.11. + 1 Kor. 12.

23. Chron się także * gadek głu- pich i nieumiejętnych, wietząc, iż rodzą zwady. * 1 Tym. 1.4. r.47. 1. 5. 6. 4. Ty. 2.3. 24. Ale służa Pański mo ma być zwadliwy, leca ma być układny przeciw- ko wszystkim, sposoby * ku nauczanu, złych ceterpliwie znaszający; * 1 Tym. 2.25. 25. Któryby w cichości * nauczał tych, którzy się sprzeciwiają, owaby im kłody Bóg dał pokutę ku uznaniu prawdy. * Gal. 6.1.

26. Aby obaczysz się, wywikłali się z sidła dyjabelskiego, od którego poj- mani są ku czynieniu woli jego. ROZDZIAŁ III.

1. Mówi o wielkiej ludzkiej nieczności, czasów ceter- nich 1-4. II. napominia Tymoteusza, abo się nie wstyż, iż się z nim rozmawia 5. III. abo się z nim nie wstyż, iż się z nim rozmawia 6. IV. strzeż się, abo się z nim nie wstyż, iż się z nim rozmawia 7-11.

A to wiedz, iż w ostateczne * dni, na- stana czasy trudne. 2. Albowiem będą ludzie sami siebie miłujący, łakomi, chlubi, * pyszni, blu- żniercy, rodzicom nieposłuszni, niewdzię- czni, niepobożni, 3. Bez przyrodzonej miłości, przy- mierza nieczynujący, potwarcy, niepo- kładający, nieustronni, dobrych niemi- lujący, 4. Zdrójący, sławapiwi, madei, rozko- szy raczej miłujący niż miłujący Boga; 5. Którzy mają kształt pobożno- ści, ale się skutku jej zaparli; i tych się chroni.

6. Albowiem z tych są ci, którzy się wrywają w domy; i pojmane, wioda nie- wiastki grzechami obciążone, które uwol- dza rozmaite poządliwości; 7. Którzy się zawsze uca, a nigdy do znajomości prawdy przyjść nie mogą. 8. A jako James i James * sprze- ciwiali się Mojżeszowi, tak i ci sprze- ciwiali się prawdzie, ludzie rozumu ska- żonego, odrzuceni z strony wiary. * 2 Kor. 11.1.

9. Ale nie postapiaj dalej; albowi- em głupstwo ich jawno będzie, wszyst- kum, jako i onych było.

6. Oraz, który pracuje, ma naj- przedz pożytki odbierać.

7. Rozumiej, co mówię, a Pan niech ci da we wszystkich wyrozumienie.

8. Pamiętaj, iż Jezus Chrystus powstał z martwych, który jest z nasienia Dawi- dowego, według Ewangielii mojej, 9. W której cierpię zże, jakoby zło- czynca, aż do związek; aleć słowo Boże nie jest związane.

10. Przetóż wszystko * znoszę dla wybranych, aby i oni zbawienia dostę- pli, które jest w Chrystusie Jezusie, z chwałą wieczną. 11. Wierna jest ta mowa; albowiem jeźliżni z nim * umarli, z nim też żyć będączeni. * Rzym. 6.8. s. r. 8. 17.

12. Jeźli cierpimy, z nim też krolu- wać będziemy; jeźli się go zapieramy, i on * się nas zaprze. * Mat. 10.33. Łuk. 9.35. 1 Kor. 9.23.

13. Jeźliżni niewiernymi, on wior- nym * zostaje, i zaprzeć samego siebie nie może. 14. Te rzeczy przypominaj, oświad- czając przed obliczem Pańskim, aby się nie wdawał w spory * około słów, co ku niemu nie jest polityczne, tylko ku podrobnieniu tych, którzy słuchają. * Ty. 3.9.

15. Staraj się, abys się doświad- zony stał Bogu robuskiem, któ- ryby się nie zawstyżał, i któryby do- brze opłubiwał słowo prawdy. 16. A świętym próżnościom czyni * wstręt; albowiem postępują ku większej niepobożności. * 1 Tym. 4.1. 3. 4. 11.

17. A mowa ich szczy się jako kan- cer (rak), z którymi jest * Hymaneusz i Filetus, 18. Którzy względem prawdy celu uchybili, gdy powiadają, iż się już stado znartwychwstanie, i podtracają wiarę niekłótych.

19. A wszelkie mocny stoi grunt Boży, mając tę pieczęć: Zna Pan, który się jego; 1. Niech odstąpi od nieprawie- dności wszelki, który imianuje imię Chrystusowe.

20. A w wielkim domu * nie tylko są naczyina złota i srebrne, ale też drew- niane i gliniane, a niektóre ku ucztwo- sici, drugie zaś ku zabywaniu.

21. Jeźliży tedy kto samego siebie oczyszcil od tych rzeczy, będzie naczyn- niem ku ucztwości, poświęconem i uży-